

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kvædlinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kvædlinger eller Smaakvad", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 384. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_251-txt-shoot-idm11094.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Til Grev Danneskjold.

(ved min lille Verdens Krønike.)

- 1 I Østresaltet laae en vakker Ø,
Dens grønne Krands var tætte Bøgeskove,
Og paa den vuggede saamangen Sø
Mod Bøgelund sin lille, blanke Vove;
Derfor den Ø imellem Sund og Belt
Af blanke Søer og af grønne Telt,
Fik *Sølund*s Navn udi de gamle Dage.
- 2 End ligger Øen udi Østresalt,
Men ei i Sø saa sagte triller Voven,
I Tidens Løb er *Sølund* Sædland kaldt:
Hvor Lunde stod, gaa Bønder efter Ploven,
Saa eenlig løfter mellem Belt og Sund
Sig hist og her en venlig Bøgelund;
Ved Siden af en bølgende Kjærminde.
- 3 386Hvor Bakkeraden mellem Kalk og Sand
Sig, høi paa Dansk men og beskeden, reiser,
Ved Bakkefod, paa blanke Søers Rand
En gammel Borg imellem Bøge kneiser,
Men over den og over Bøgen med,
Paa Brinken modig, efter Nordmands Sæd,
Den ranke Fyr sit *grønne* Spyd fremholder.
- 4 Den Borg er reist af ham, som lege bad
Den vevre Karpe i de blanke Damme,
Og han, som plantede i lige Rad
De ranke Fyrre, det var og den Samme;
Om Sommeraftner, baade fjern og nær
Hans Navn udraabes udi Sjælands Kjær,
Og villig stammer Barnetungen efter.
- 5 I Danmarks Saga mon og Navnet staa,
Og kun med den det ganger vel ad Glemme:
Hos Daniels det staar ved Svarteraa,
Thi Eiermanden, skjøndt han sad der hjemme,
Fra Danehæren holt det værste Sværd:
Og han holt Huus, saa det er Ære værd,
Sit Navn til Trods, thi han heed Peder Oxe.
- 6 387Alt paa den Borg, han reiste op med Magt,
Er, dog i Vraa, hans Lignelse at skue,
Den Rentemester lider ingen Pragt,
Han flygted ned fra Salen i en Stue,
Dog ogsaa der han blev af ham forfulgt,
Der under sit det store Navn har dulgt,
Som skrives burde paa hans egen Pande.
- 7 En Greve nu mon bo paa Gisselfeld,
Der ei var ræd for Peders Navn at bære,
Den Ø, hvor Hjalmar og hvor Griffenfeld,
For Jetter segned, mon hans Odel være;
Han og er Levning fra en bedre Tid,
Hans Hu staar fast til gjæve Fædres Id,
Med Ord og Daad han vil dem ihukomme.

- 8 En Sjælandsfar jeg er, med Tugt at sige.
Og Krøniken mit Hjerte ligger nær,
I Kløgt og Skjaldskab vil jeg Mange vige,
Men ei i Gud og Nord at have kjær;
Hvor kan min Bog et bedre Sted da finde,
End i den Borg, hvor ude og hvor inde,
Der tales *høit* om den *forgangne* Tid!
- 9 388Den Jarl har end et saadant favert Navn,
Hvormed ei nogen Greveslægt kan bramme:
Det gyldent stod paa mangel Orlogsstavn,
Og hvor der stod, der stod det ei til Skamme;
Naar Kølen synker til den vaade Bund,
Og naar den løfter sig fra tørre Grund,
Da priser Doggen, som et Værk, sin Mester.
- 10 Naar Christne see hvor Krøniken mon love
En Gjøe, Fris og Holger Rosenkrands,
Hvor tæt de stod i Borge og til Hove,
De danske Riddere med Aandens Sands;
Og spørge da: var i de onde Dage
Ei nogen christen Ridder end tilbage?
Da svarer Saga: *Fredrik Danneskjold*.
- 11 Min Bog og jeg, du Greve gjæv og bold!
Vist høligen et dygtigt Skjold behøve,
Og dygtigt er dit gode Danneskjold,
Men her nok ei det vilde staa sin Prøve;
Thi synligt er kun Lidt af Mørkets Hær,
For mange og for hvasse er dens Sværd:
For gloende og giftige dens Pile.
- 12 389Mon, som en Bærserk, uden Hjelm og Skjold,
Dumdristig jeg da vil de Stærke møde?
Nei, Sværde døver jeg med Troens Skjold,
Og Pile slukkes, ihvor rødt de gløde;
Om Lænderne jeg haver Sandheds Gjord,
Jeg og har Sværd, ja Aandens Sværd: Guds Ord,
Og i den Rustning tør jeg Satan møde.
- 13 Forsmaa vi da Dit gode Danneskjold,
Som værgende sig over Fylket runder!
Mod Upligt og mod alskens Overvold
Jeg vaabenløs, men tryk jo staa derunder?
Vil *Det* i Bogen, som er Skjoldet værd,
Du tjelde over udi Herrefærd,
Da forud Tak! og Herren Dig velsigne!
- 14 Ja, bede skal jeg, som jeg beder her:
At Han sit Skjold vil over Dig og hvælve,
Naar Edens Kerub løfter stræng sit Sværd,
Og Du, som hver en Adams Søn, maa skjælv!
Da vinder du til Herrens Abildgaard,
Hvor Livets Træ i Blomster evig staa;
O! gid vi mødes i dets lune Skygge!!
-